

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Sabola a soudců Mgr. Martina Lachmanna a Mgr. Věry Jachurové ve věci

žalobkyně: **MB PHARMA s.r.o.**, IČO 256 87 191
sídlem Lužická 1893/9, 120 00 Praha 2
zastoupena Mgr. Rostislavem Šustkem, advokátem
sídlem Pařížská 21, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v nevyplacení dotačních prostředků v rozsahu 8 890 415,70 Kč, přiznaných žalobkyni na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 27. 1. 2017, č. j. MPO 7793/17/61600/313,

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu podle ustanovení § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**s. ř. s**“) spočívajícímu v nevyřízení žádosti žalobkyně týkající se vyplacení 6. etapy projektu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

s názvem *Vývoj nových léčiv pro onemocnění ryb, včel a mléčné žlázy skotu na bázi bakteriofágů*, na kterou žalobkyně získala od žalovaného rozhodnutím ze dne 27. 1. 2017, č. j. MPO 7793/17/61600/313 (dále jen „Rozhodnutí o dotaci“), dotaci.

II.

Žaloba a Vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně zprvu v žalobě popsala vývoj skutkového stavu rozhodného pro posouzení věci tak, že jí byla dne 21. 1. 2017 rozhodnutím žalovaného poskytnuta dotace na projekt s názvem *Vývoj nových léčiv pro onemocnění ryb, včel a mléčné žlázy skotu na bázi bakteriofágů* (dále jen „**Projekt**“) ve výši 39 842 482,50 Kč a zároveň 65,15 % způsobilých výdajů Projektu. K čerpání dotace dochází postupně a žalobkyni byly dosud proplaceny 4 etapy Projektu. Všechny příslušné části dotace byly vyplaceny vždy v řádu dnů po podání finální žádosti za jednotlivé etapy.
3. Dne 17. 12. 2018 podala žalobkyně finální žádost o proplacení 5. etapy Projektu v rozsahu 5 433 802,59 Kč. Tuto žádost však žalovaný nevyřídil, a to ani přes opakovanou urgenci ze strany žalobkyně. Žalobkyně podala k ministrovi průmyslu a obchodu dne 4. 5. 2020 žádost o opatření proti nečinnosti správního orgánu, ministr průmyslu a obchodu vydal v reakci na tuto žádost usnesení, č. j. MPO 150918/20/612/01000, kterým přikázal žalovanému, aby rozhodl o žádosti o platbu ve lhůtě do 15 pracovních dnů. Tato lhůta marně uplynula, žádosti o platbu ze dne 17. 12. 2018 žalovaný nevyhověl a dotační prostředky bezdůvodně a neoprávněně zadržoval, přičemž ani nevydal opatření, kterým by dotaci nebo její část zkrátil podle ustanovení § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v rozhodném znění (dále jen „**rozpočtová pravidla**“). Žalobkyni tak nezbývalo, než se proti nezákonnému zásahu žalovaného bránit soudní cestou, pročež dne 6. 8. 2020 podala k Městskému soudu v Praze žalobu proti nezákonnému zásahu správního orgánu, kterou se domáhala, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v porušování práva žalobkyně spočívajícím v nevyřízení žádosti žalobkyně ze dne 17. 12. 2018 o vyplacení dotačních prostředků v rozsahu 5 433 802,59 Kč, přiznaných na základě rozhodnutí o dotaci. Ačkoliv žalovaný v průběhu soudního řízení o předmětné žalobě, vedené pod sp. zn. 11 A 85/2020, vydal opatření ve smyslu § 14e zákona o rozpočtových pravidlech, kterým dle svého přesvědčení vyřídil žádost o platbu za 5. etapu Projektu, rozsudkem Městského soudu v Praze, vydaným dne 4. 2. 2021 pod č. j. 11 A 85/2020-48 (dále jen „**rozsudek sp. zn. 11 A 85/2020**“) byla žalovanému uložena povinnost, jak ji žalobkyně vymezila v podané správní žalobě. Poté, co Rozsudek nabyl právní moci a vykonatelnosti, adresovala žalobkyně žalovanému výzvu ze dne 22. 3. 2021, v níž jej vyzvala k neprodlenému splnění shora uvedené povinnosti vyplývající z rozsudku sp. zn. 11 A 85/2020. Žalovaný však ve své reakci na tuto výzvu informoval žalobkyni o podání kasační stížnosti a současně sdělil, že žádost o vyplacení dotace za 5. etapu Projektu byla vyřízena opatřením z 8. 12. 2020 o dočasném pozastavení výplaty dotace. Tato argumentace žalovaného je dle přesvědčení žalobkyně naprosto mimoběžná. Soud rozsudkem sp. zn. 11 A 85/2020 rozhodoval o trvajícím zásahu a vycházel ze skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí. Žádost o platbu za 5. etapu Projektu za vyřízenou nepovažoval, proto uložil žalovanému povinnost k jejímu vyřízení. V odůvodnění Rozsudku soud uvedl, že v předmětném případě pouze nedeklaroval Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

nezákonnost zásahu právě proto, že rozhodoval o zásahu trvajícím, nikoliv již ukončeném. Dále soud v odůvodnění rozsudku sp. zn. 11 A 85/2020 konstatoval, že nemůže přikázat žalovanému, aby žádosti za proplacení 5. etapy Projektu vyhověl, nicméně pokud tak neučiní, měl by přijmout opatření, kterým dotaci zkrátí. K tomu však žalovaný do podání žaloby v nyní projednávané věci nepřistoupil, když ministr průmyslu a obchodu svým rozhodnutím ze dne 24. 3. 2021, č. j. MPO 1087/21/61100/01000, pouze vyřídil námitky žalobkyně proti opatření o dočasném pozastavení platby za 5. etapu ze dne 8. 12. 2020. Těmto námitkám nevyhověl ani částečně.

4. Kasační stížnost, kterou žalovaný napadnul rozsudek sp. zn. 11 A 85/2020, byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2021, č. j. 8 Afs 93/2021-27, odmítnuta.
5. Žalobkyně zprvu tvrdila, že předmětný zásah stále trvá, neboť žalovaný dosud povinnost uloženou mu výroky I. a II. rozsudku sp. zn. 11 A 85/2020 nesplnil. Nesplnění povinností žalovaného má pro žalobkyni zásadní negativní konsekvence, a to nejen v důsledku samotného nevyplacení části dotace za 5. etapu Projektu, ale také z důvodu nevyplacení části dotace za závěrečnou 6. etapu Projektu. K podání žádosti o platbu za 5. etapu došlo již dne 17. 12. 2018, Projekt samotný pak měl být ukončen ke dni 31. 12. 2019. Nevyřízením žádosti o platbu 5. etapy tak žalovaný dle přesvědčení žalobkyně znemožňoval po dobu více než 2 let vyplacení zbylé části dotace, která jí byla poskytnuta na základě Rozhodnutí o dotaci.
6. Odlišnost současné situace od věci řešené rozsudkem sp. zn. 11 A 85/2020 pak žalobkyně spatřovala pouze v tom, že žalovaný nejenže neoprávněně zadržuje žalobkyni část dotace, nýbrž ji také fakticky znemožnil podat žádost o platbu v souladu s čl. II odst. 1 rozhodnutí o dotaci. Samotné podání žádosti o platbu za 6. etapu Projektu, ukončenou dne 31. 12. 2019, tak bylo žalovaným blokováno, neboť jej administrační elektronický systém MS 2014+ ke dni podání žaloby neumožňoval založit, vyplnit a podat. V důsledku výše popsané protiprávní nečinnosti žalovaného, resp. také s ohledem na jeho aktivní zásah, spočívající v neumožnění podání žádosti o platbu v 6. etapě Projektu, pak došlo k zásahu do práv žalobkyně, která nejenže dosud neobdržela finanční prostředky za 5. etapu Projektu, ale nemůže podat ani žádost o proplacení závěrečné 6. etapy Projektu.
7. Žalovaný ve svém vyjádření předně popsal průběh předcházejícího správního řízení. Uvedl, že Projekt, na který žalobkyně získala dotaci, byl koncipován jako více etapový. To znamená, že žalobkyně podává žádosti o platbu vždy po ukončení dané etapy Projektu. Žalovaný následně proplácí jednotlivé žádosti o platbu, přičemž základem pro výpočet částky dotace k vyplacení jsou řádně doložené a prokázané způsobilé výdaje projektu. Žalobkyni byla vyplacena dotace za celkem 4 etapy a následně podala dne 18. 10. 2018 žádost o platbu 5. etapy Projektu, když byla tato žádost po opravách podána dne 17. 12. 2018. Dne 28. 11. 2018 byla u žalobkyně zahájena kontrola na místě ve smyslu § 8a zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, v rozhodném znění. Dne 10. 10. 2019 byl vydán protokol o kontrole, který obsahoval několik věcných zjištění, které měly za následek nezpůsobilost určitých nárokových výdajů. Proti tomuto protokolu podala žalobkyně dne 1. 11. 2019 námitky, které byly vyřízeny dne 20. 12. 2019. Žalovaný uvedl, že po dobu probíhající kontroly na místě nebylo možno vyplatit dotaci za 5. etapu Projektu.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

8. Po podání žaloby k Městskému soudu v Praze vedené pod sp. zn. 11 A 85/2020 žalovaný dále pokračoval v administraci podané žádosti o platbu, neboť není možné ji proplatit, případně rozhodnout o postupu dle § 14e rozpočtových pravidel, pokud není úplně a správně vyplněna, doložena všemi náležitostmi a podaná. Uvedená žádost o platbu tak byla dne 25. 9. 2020 vrácena v systému MS 2014+ zpět žalobkyni, a to z důvodu zjištěných nedostatků a byla jí poskytnuta lhůta k jejich odstranění do 5. 10. 2020. Žalobkyně následně dne 29. 9. 2020 opětovně podala žádost o platbu za 5. etapu Projektu. K další opravě byla žalobkyně následně vyzvána dne 1. 10. 2020, k jejímu opětovnému podání došlo dne 19. 10. 2020. Žalovaný dále posoudil tuto žádost o platbu a vyřídil ji postupem podle § 14e rozpočtových pravidel, kdy požadovanou částku dotace ve smyslu relevantní judikatury dočasně zkrátil v rozsahu 100 %, a to opatřením ze dne 8. 12. 2020, č. j. MPO 686420/20/61100/61150 (dále také jako „opatření ze dne 8. 12. 2020“). Žalobkyně podala proti tomuto opatření námitky, které ministr průmyslu a obchodu vyřídil rozhodnutím MPO dne 24. 3. 2021. I přes výše uvedené a to, že žalovaný o svém postupu ve věci a aktuálním skutkovém stavu informoval jak žalobkyni, tak správní soud, tento vydal dne 4. 2. 2021 výše uvedený rozsudek sp. zn. 11 A 85/2020, který žalovaný napadl kasační stížností, která byla Nejvyšším správním soudem pro opožděnost odmítnuta.
9. Žalobkyně dne 22. 3. 2021 vyzvala žalovaného ke splnění pravomocně uložené povinnosti vyplývající z Rozsudku a pohrozila podáním návrhu na nařízení exekuce. Žalovaný žalobkyni opětovně písemně uvědomil o tom, že opatřením ze dne 8. 12. 2020 vyřídil její žádost o platbu za 5. etapu, a to již před ústním jednáním konaným ve věci sp. zn. 11 A 85/2020 před Městským soudem v Praze, a tedy i před vydáním rozsudku v uvedené věci. Žalovaný dále rozhodnutím ze dne 24. 3. 2021 rozhodl o námitkách podaných proti opatření tak, že námitkám nevyhověl a opatření jako plně oprávněné potvrdil. Žalovaný dne 3. 5. 2021 vydal (a 6. 5. 2021 žalobkyni doručil) na základě dodatečných zjištění Dodatek k Protokolu o kontrole na místě č. j. 017264/2018/OPPIK ze dne 10. 10. 2019, ve kterém konstatoval, že byly zjištěny nové skutečnosti týkající se zjištění č. 1 a 2, když dodatkem byly aktualizovány hodnoty výdajů za nákup materiálu a nákladů na smluvní výzkum nárokových a proplacených v etapách č. 1 až 4.
10. Žalovaný dále s odkazem na své vyjádření k návrhu na vydání předběžného opatření v projednávané věci uvedl, že teprve po vyřízení námitek proti opatření je možné činit další kroky ve vztahu k žádosti o platbu za 5. etapu Projektu, přičemž ty zároveň umožní technické podání další žádosti (o platbu). Dále k tomu žalovaný uvedl, že v dané věci došlo dne 4. 5. 2021 k posunu ve skutkovém stavu Projektu, když toho dne byla žalobkyně systémovou depeší informována o tom, „že žádost o platbu za 5. etapu je nyní ve stavu *Schválená 2. stupeň – podepsaná, a na stranu poskytovatele dotace je tedy možné podat ŽoP za etapu následující.*“ Žalobkyně byla tedy informována o tom, že lze podat žádost o platbu za závěrečnou 6. etapu Projektu. Žalobkyně závěrečnou žádost o platbu, kde byla uvedena částka požadovaná k vyplacení ve výši 8 890 415,70 Kč, následně skutečně podala, resp. byla zaregistrována dne 14. 5. 2021.
11. K tvrzenému nesplnění povinnosti uložené žalovanému rozsudkem sp. zn. 11 A 85/2020 žalovaný konstatoval, že tuto povinnost splnil nejpozději dne 8. 12. 2020 vydáním opatření podle § 14e rozpočtových pravidel, tedy již před vydáním rozsudku sp. zn. 11 A 85/2020, o čemž byl tehdy soud informován. I přesto tento stav nebyl v

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

rozsudku reflektován a soud chybně rozhodoval o trvajícím zásahu, byť dle názoru žalovaného mohl rozhodovat nejvýše o zásahu ukončeném, který by pouze deklaroval. Rozsudek je podle žalovaného nesprávný, nezákonný neboť nebylo rozhodováno podle stavu k datu jeho vydání, ale podle neaktuálního stavu Projektu. Soud sám ve výroku rozsudku vyslovil zákaz pokračovat v nevyřízení žádosti o platbu a povinnost danou žádost o platbu vyřídit, aniž by stanovil, jakým způsobem. Přičemž soud sám v odůvodnění rozsudku uvedl, že není oprávněn výrokem žalovanému nařizovat, aby žalobkyni finanční prostředky vyplatil (bod 39.), nicméně žalovaný musí sám posoudit, zda žalobkyně splnila všechny podmínky pro vyplacení dané části dotace, a pokud má za to, že nikoliv, může za podmínky plnění zákonných předpokladů vydat opatření podle § 14e rozpočtových pravidel, kterým dotaci žalobkyni zkrátí. Žalovaný tak učinil, když žádost o platbu za etapu Projektu opatřením dle § 14e rozpočtových pravidel zkrátí.

12. Proto není žalovanému zřejmé, proč žalobkyně nadále tvrdí, a to zcela v rozporu se skutkovým stavem, že údajný zásah do jejích práv ze strany žalovaného stále trvá a že žalovaný doposud nepřistoupil k přijetí opatření, kterým by dotaci zkrátí, ale pouze rozhodnutím ze dne 24. 3. 2021 vyřídil její námitky proti opatření o dočasném pozastavení platby ze dne 8. 12. 2020. Pokud má žalobkyně na mysli charakter opatření ve smyslu jeho dočasnosti, jak naznačuje v žalobě, žalovaný k tomu uvedl, že oprávnění poskytovatele dotace opatřením dle § 14e rozpočtových pravidel dočasně či trvale krátit dotaci nebo její část vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu. Opatření ze dne 8. 12. 2020 o dočasném krácení části dotace je nicméně stále postupem ve smyslu § 14e rozpočtových pravidel, tedy jedná se o jeden z možných způsobů vyřízení žádosti o platbu. V rozhodnutí žalovaný potvrdil dočasnost opatření (dočasné pozastavení proplácení prostředků) s tím, že konečné rozhodnutí bude odvislé od šetření orgánů činných v trestním řízení a finančního úřadu (výsledku šetření nesrovnalosti). Žalovaný doplnil, že žalobkyni sice vznikl vydáním rozhodnutí o dotaci „nárok“ a legitimní očekávání výplaty dotace, nicméně pouze za předpokladu splnění podmínek v něm stanovených. Rozhodnutí o dotaci není samo o sobě titulem k vyplacení dotace a jako takové představuje ze strany poskytovatele dotace jen závazný příslib, že poskytovatel dotace užije své volné správní uvážení ohledně poskytnutí dotace určitým způsobem, tj. že dotaci příjemci poskytne při splnění daných podmínek. Žalovaný tedy nemohl předmětnou část dotace vztahující se k 5. etapě Projektu žalobkyni vyplátit, neboť se důvodně domnívá, že porušila stanovené podmínky uvedené v Rozhodnutí o dotaci ve smyslu předložení a nárokování nezpůsobilých výdajů Projektu.
13. Žalovaný dále uvedl, že dotace financované z operačního programu OP PIK jsou vždy poskytovány v režimu financování ex post, o čemž všichni žadatelé a příjemci dotací jsou předem uvědoměni, a to jak v textu dotyčné Výzvy, tak v Rozhodnutí o dotaci. Námitka, že žalobkyně musela sama zafinancovat i 6. etapu ze svých prostředků, je tedy irelevantní.
14. Žalovaný na základě uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
15. Na vyjádření žalovaného reagovala žalobkyně replikou, v níž upozornila na to, že žalovaný ve vyjádření uvádí, že dne 3. 5. 2021 vydal dodatek k protokolu o kontrole č. j. 017264-2018/OPPIK ze dne 10. 10. 2019, přičemž je absurdní, že ke změně předmětného protokolu dochází téměř 2 roky od jeho vydání. I tato skutečnost tak dle Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

jejího přesvědčení dokládá, jak nestandardně a nepřesvědčivě postupuje žalovaný vůči žalobkyni v průběhu procesu vyplácení přiznané dotace. Žalobkyně dále poukázala na to, že žalovaný rozporuje jednoznačné závěry Městského soudu v Praze sp. zn. 11 A 85/2020, tedy že žádost žalobkyně o proplacení dotace za 5. etapu nebyla ze strany žalovaného adekvátně vyřízena, a to ani opatřením o pozastavení platby dotace za 5. etapu ze dne 8. 12. 2020. Žalobkyně dále popřela, že by k jakémukoliv posunu ve vyřízení žádosti o proplacení dotace za 5. etapu Projektu došlo tím, že žalovaný vypořádal námitky proti výše uvedenému opatření. Žalovaný navíc zaměňuje pojmy „krácení dotace“ a „pozastavení plateb dotace“, přičemž rozdíl mezi oběma pojmy považuje žalobkyně za na první pohled zřejmý s tím, že odlišujícím prvkem je doba jejich trvání. Ačkoliv tak na žalovaný uvádí, že dotaci zkrátil, došlo ve skutečnosti na základě jeho opatření pouze k pozastavení proplacení dotace. Žalobkyně se pak vymezila též vůči argumentu žalovaného o tom, že vyplácení dotace je v předmětném projektu koncipováno jako *ex post*, pročž žalobkyně nemůže namítat, že nevyplacení dotací je možné považovat za zásah do jejích práv. Zásah do svých práv však žalobkyně neshledává v tom, že jí dotace nebyla vyplacena před vynaložením nákladů v předmětném dotačním projektu, nýbrž v tom, že ačkoliv na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace legitimně očekávala, že náklady vynaložené v rámci projektu budou následně kryty z vyplacené dotace, doposud (po dobu více jak 2 let) k tomu nedošlo, pro což dle jejího přesvědčení neexistují jakékoliv oprávněné důvody. V závěru své repliky žalobkyně upravila petit žaloby tak, že zásah nadále spočíval v nevyplacení dotačních prostředků v rozsahu 8 890 415,70 Kč (původně v žalobním petitu uváděla 16.304.795 Kč).

16. K části repliky žalobkyně týkající se 5. žádosti o platbu žalovaný posléze uvedl, že po upřesnění žalobního petitu ze strany žalobkyně je podrobné rozebírání 5. etapy Projektu a zejména jakýchkoliv kroků žalobkyně i žalovaného po rozsudku Městského soudu v sp. zn. 11 A 85/2020, pro účely řízení o žalobě týkající se finančních prostředků ze 6. etapy Projektu irelevantní. Postup žalovaného vůči žalobkyni dotýkající se finančních prostředků za 5. etapu Projektu je přitom předmětem samostatného soudního řízení. Žádost o platbu za 6. etapu Projektu podala žalobkyně dne 14. 5. 2021 (první verze) a tuto začal žalovaný obratem administrovat. Délka administrace žádosti o platbu je ovšem závislá na stavu, v jakém ji příjemce dotace podá, její složitosti, struktuře nárokových výdajů a rychlosti a ochotě příjemce ji opravovat. V případě žádosti o platbu žalobkyně byla tato dne 22. 6. 2021 vyzvána k její úpravě a doplnění. Po žalovaném pak nelze požadovat, aby při správě tisíců dotačních projektů, a tedy i násobku žádostí o platbu reagoval na podanou žádost o platbu obratem. Projektový manažer zaslal žalobkyni prostřednictvím MS2014+ cca 5 stran velikosti A4 připomínek, k jejich vypořádání stanovil termín 1. 7. 2021. Byla to žalobkyně, kdo požádal o prodloužení tohoto termínu do 8. 7. 2021 s tím, že připomínek je mnoho a příprava dokumentů k opravě je náročnější, než předpokládala. Dle žalovaného je tak s podivem, že žalobkyně podá žádost o platbu, u které vůbec přepokládá připomínky ze strany žalovaného a ještě se domáhá, bez jejich vypořádání či rozporování a navíc dopředu, určení, že se žalovaný dopouští porušování práva žalobkyně, když požadované prostředky dosud nevyplatil.
17. V replice ze dne 27. 9. 2022 žalobkyně k vyplacení dotace za 6. etapu Projektu uvedla, že první verzi žádosti o proplacení dotace podala dne 14. 5. 2021, a to teprve poté, co jí to administrativně žalovaný vůbec umožnil v návaznosti na pravomocný rozsudek Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Městského soudu v Praze se sp. zn. 11 A 85/2020, který nabyl právní moci dne 19. 2. 2021, přičemž k jejímu finálnímu „vyřízení“ od administrátora žalovaného (tzv. v 1. stupni) došlo až dne 7. prosince 2021, tedy po téměř 7 měsících tak, že v rámci systému MS2014+ administrátor pouze uvedl, že částku požadovanou k proplacení v žádosti „krátí ze 100%“. Žalovaný tak fakticky nadále zadržoval prostředky dotace, avšak k vydání opatření dle ust. § 14e rozpočtových pravidel, kterým by dotaci zkrátil, či alespoň rozhodl o pozastavení plateb dotace, a současně žalobkyni umožnil proti takovému postupu se účinně bránit podáním námitek a případně také následně využít soudní ochrany proti rozhodnutí o vyřízení těchto námitek, nepřistoupil. Namísto toho žalovaný setrval ve své nečinnosti a po dobu dalších více než 8 měsíců zadržoval neoprávněně dotaci. Teprve dne 21. září 2022 vydal žalovaný opatření (v tzv. 2. stupni) dle naposled zmíněného zákonného ustanovení, kterým dočasně pozastavil platbu dotace v částce 8.841.314,34 Kč. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto opatření, důvody, pro které žalovaný proplacení dotace pozastavil, jsou totožné s důvody, pro které již dříve pozastavil proplacení dotace v předcházejících etapách Projektu. Žalovaný pak explicitně uvedl, že pozastavení plateb v 6. etapě Projektu opírá o zjištění učiněná v rámci kontroly vztahující se k 4. etapě Projektu, která proběhla již v roce 2018. Z totožných důvodů pak žalovaný vydal opatření o pozastavení plateb v 5. etapě Projektu již dne 8. prosince 2020, byť se tak stalo až poté, co žalobkyně podala žalobu směřující proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívající v nevyplacení dotace za předmětnou etapu Projektu.

18. Žalobkyně dále uvedla, že proti uvedenému opatření podá námítky, v rámci nichž hodlá existenci předmětných důvodů rozporovat, ve vztahu k nyní probíhajícímu řízení o nezákonnosti zásahu žalovaného má za to, že tento nepominul ani vydáním opatření. Z postupu žalovaného je totiž zcela evidentní, že pouze naprosto účelově prodlužuje dobu, po kterou fakticky zadržuje dotaci, aniž by žalobkyni umožnil účinně se takovému jednání bránit. Věděl-li žalovaný o důvodech, z nichž dovozoval možnost platbu dotace pozastavit, měl neprodleně vydat opatření dle ust. § 14e odst. 1) rozpočtových pravidel. Žalovaný však k vydání opatření přistoupil až poté, co žalobkyně podala žalobu proti nezákonnému zásahu, a to do konce až ve chvíli, kdy bylo ve věci nařízeno ústní jednání. Z předmětného postupu je tak čitelná snaha vyhnout se tomu, aby byl její postup označen za nezákonný zásah, resp. aby jí byl uložen zákaz pokračování v porušování práva žalobkyně spočívajícího v nevyplacení dotačních prostředků. Zásah tedy dle názoru žalobkyně nadále trvá, neboť přijatým postupem se žalovaný pouze snaží formálně aprobovat fakticky zásah, který zde trval již před podáním této žaloby, a kterým žalovaný vysoce účinným způsobem zabránil tomu, aby se žalobkyně mohla vůči němu prostředky práva bránit.
19. Žalobkyně nad rámec své argumentace odkázala na soudní judikaturu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. srpna 2022, č. j. 3 Afs 42/2021-82, a na rozsudek ze dne 30. října 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, které se týkají přiměřenosti výše odvodu za porušení povinnosti při čerpání dotace. Z obou rozhodnutí přitom vyplývá, že odvod za porušení rozpočtové kázně se má týkat pouze té části dotace, které se porušení týká, je-li tato oddělitelná a současně, že nikoliv každé porušení podmínek dotace lze považovat za porušení účelu dotace. Žalobkyně je tak přesvědčena, že výše krácení, resp. případného odvodu za porušení rozpočtové kázně, by v žádném myslitelném případě nemohla dosáhnout částky dotace, kterou žalovaný bezdůvodně zadržuje za všechny dosavadní nevyplacené etapy Projektu, což dle krácených částek 5. Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

- a 6. etapy Projektu činí minimálně 14.275.303,40 Kč. Ve vztahu k 6. etapě Projektu je však nevyplacení dotace již zcela neopodstatněné, neboť v rámci předmětné etapy žalobkyně nenárokovala v žádosti jakoukoliv část dotace ve vztahu k pořízení či odpisům fermentoru. Z tohoto důvodu je žalobkyně přesvědčena, že zde neexistují zákonné důvody pro vydání opatření, resp. pro jakékoliv zadržování prostředků dotace nárokováných žalobkyní v 6. etapě Projektu, neboť žalovaným vytýkané porušení podmínek dotace nikterak nesouvisí s výdaji nárokovánými žalobkyní v žádosti.
20. Navíc má žalobkyně od žalovaného zápis z oponentního řízení ze dne 30.11.2021, čímž *de facto* projekt realizačně končí, a ve kterém nebylo žádných pochyb o všech uznatelných nákladech v rámci Projektu, ba naopak žalovaný konstatoval, že „předložené podklady (tzn. vč. Tabulky skutečných způsobilých výdajů) mají dobrou vypovídající schopnost a reálně dokumentují dosažené výsledky, které jsou v souladu s cíli programu Aplikace OP PIK“ a na závěr zápisu žalovaný konstatoval, že nezjistil žádné nedostatky v průběhu oponentního řízení Projektu.
21. Při jednání soud konstatoval, že žalobkyně v žalobě zprvu žalobce dovozovala nezákonný zásah v nesplnění povinnosti uložené žalovanému v rozsudku sp. zn. 11 A 85/2020 a nemožnosti začít realizovat etapu šestou. V dalších podáních již žalobkyně akcentovala pouze 6. etapu Projektu a nezákonný zásah dle jejích tvrzení spočíval v nevyplacení dotace za 6. etapu, skutková tvrzení v předchozích podáních však nijak nemodifikovala. Při jednání byla žalobkyně soudem vyzvána ke specifikaci zásahu a rozhodných skutečností. Na základě výzvy žalobkyně uvedla, že zásah spočívá výhradně v nevyplacení dotačních prostředků za 6. etapu Projektu.
22. Soud rovněž shrnul stav existující ke dni konání jednání, poukázal zejména na fakt, že ve vztahu k 6. etapě Projektu žalovaný vydal dne 21. 9. 2022 rozhodnutí podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech o dočasném pozastavení proplacení částky dotace.
23. V reakci na předběžný názor soudu, že zásah byl *de facto* ukončen, žalobkyně uvedla, že se v daný moment dostává do svízelné situace, neboť podle jejího názoru zásah ukončen nebyl. Žalobkyně hodlá proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2022 podat námitky. Pokud by ministr námitkám vyhověl a žalovaná následně ve své nečinnosti setrvala, neměla by žalobkyně žádný prostředek, jímž by se znovu mohla domáhat obrany před nevyplacením dotace; výkonu pozitivního rozhodnutí o námitkách by se nijak domáhat nemohla. Žalobkyně proto setrvala na žalobním petitu, jímž by žalovanému bylo zakázáno v porušování práva žalobkyně spočívajícím v nevyplacení dotačních prostředků pokračovat.

III.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

24. Podle § 82 s. ř. s. se může „každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl přímo zaměřen proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, žalobou domáhat u soudu ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný“. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (k tomu více viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, čj. 2 Aps 1/2005 - 65, publ. pod č. 603/2005 Sb. NSS).

25. Soud připomíná, že podle § 85 s. ř. s. je žaloba „nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný“.
26. Městský soud v Praze zdůrazňuje, že judikatura Nejvyššího správního soudu dovozuje, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je subsidiárním prostředkem ochrany v případech, kdy žalobce nemá k dispozici žádné jiné právní prostředky. Z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu vyplývá, že ochrana poskytovaná zásahovou žalobou je subsidiární nejen vůči ochraně ve správním řízení, ale i vůči ochraně poskytované ostatními typy žalob ve správním soudnictví. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je tedy přípustná pouze tehdy, pokud před žalovaným jednáním správního orgánu nelze ochránit žalobou proti rozhodnutí (srov. ostatně výše zmíněné negativní vymezení zásahu dle § 82 s. ř. s.) nebo žalobou proti nečinnosti správního orgánu.
27. Lze tedy učinit dílčí závěr, že řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem směřuje k poskytnutí ochrany v případech, kdy správní orgán zasáhne do práv určité osoby způsobem neumožňujícím využití jiných žalobních typů upravených v soudním řádu správním. Ochrana před nezákonným zásahem má tedy subsidiární povahu. Zásahová žaloba není „náhražkou“ žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (tj. žaloby podle § 65 s. ř. s.), případně dalších žalob upravených v soudním řádu správním. Jedná se o jejich doplněk, jakousi „záchrannou síť“ pro situace, v nichž se žalobce nemůže domoci ochrany svých veřejných subjektivních práv žádnou z těchto dalších žalob, jak plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005, čj. 2 Aps 3/2004 - 42, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2015, čj. 7 As 107/2014 - 53, či rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, čj. 7 As 155/2015 - 160 (přestože bylo naposledy uvedené rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu zrušeno nálezem Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, výše uvedené závěry o subsidiaritě zásahové žaloby zpochybněny nebyly).
28. Soud po provedeném dokazování vycházel z následujícího skutkového stavu rozhodného pro posouzení věci: Dne 4. 5. 2021 byla žalobkyně systémovou depeší informována o tom, „že žádost o platbu za 5. etapu je nyní ve stavu Schválená 2. stupeň - podepsaná a na stranu poskytovatele dotace je tedy možné podat ŽoP za etapu následující“ (depeše systému MS 2014+ ze dne 4. 5. 2021). Žalobkyně tím byla informována o tom, že lze podat žádost o platbu za závěrečnou 6. etapu projektu. Žádost o platbu za 6. etapu Projektu podala žalobkyně dne 14. 5. 2021 (zjednodušená žádost o platbu, sestava vytvořená v MS2014+ dne 14. 5. 2021). Finalizovaná žádost o platbu ve výši 8 841 314,34 Kč za šestou etapu Projektu byla podána dne 6. 9. 2021 (zjednodušená žádost o platbu, sestava vytvořená v MS2014+ dne 6. 9. 2021). Dne 8. 12. 2021 sdělil administrátor v systému MS2014+, že částku požadovanou v žádosti krátí ze 100% (sdělení k žádosti o ex-post platbu ze dne 8. 12. 2021). Rozhodnutím ze dne 21. 9. 2022, č. j. MPO 94649/22/61100/61150, žalovaný podle § 14e rozpočtových pravidel dočasně pozastavil proplácení požadované částky dotace za 6. etapu Projektu.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

29. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédně poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. j).
30. Podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.
31. Podle § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel se v rozhodnutí o námitkách rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo plně oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze odvolat.
32. Podle § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel bylo-li opatření poskytovatele v rozhodnutí o námitkách posouzeno jako plně oprávněné, poskytovatel dotaci nebo její část příjemci nevyplatí. Bylo-li posouzeno jako částečně oprávněné, poskytovatel vyplatí příjemci část dotace, kterou mu neoprávněně nevyplatil. Bylo-li posouzeno jako neoprávněné, poskytovatel příjemci vyplatí nevyplacenou dotaci nebo její část. Poskytovatel vyplatí příjemci dotaci nebo její část, kterou mu neoprávněně nevyplatil, do pěti pracovních dnů ode dne právní moci rozhodnutí o námitkách.
33. Podle § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel poskytovatel bez zbytečného odkladu písemně vyzve příjemce dotace k provedení opatření k nápravě v jím stanovené lhůtě, pokud se na základě kontrolního zjištění důvodně domnívá, že příjemce dotace v přímé souvislosti s ní porušil podmínku, a) za které byla dotace poskytnuta, b) u níž poskytovatel podle § 14 odst. 5 stanovil, že její nesplnění bude postiženo nižším odvodem, než kolik činí celková částka dotace, a c) jejíž povaha umožňuje nápravu v náhradní lhůtě.
34. Soudu jsou známy závěry vyslovené v rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, čj. 6 Afs 270/2015 - 48, v němž se rozšířený senát vypořádal s do té doby relativně rozpornou rozhodovací praxí jednotlivých senátů Nejvyššího správního soudu k povaze opatření vydávaných podle § 14e rozpočtových pravidel, ve znění účinném do 19. 2. 2015 (k judikatornímu vývoji srov. podrobněji např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016, čj. 6 Afs 2/2016 - 50), kdy rozšířený senát uzavřel, že „domníval-li se poskytovatel dotace, že došlo k porušení pravidel pro zadání veřejné zakázky, aniž by současně došlo k porušení rozpočtové kázně (peněžní prostředky nebyly vyplaceny), měl dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015, pravomoc rozhodnout s konečnou platností o nevyplacení dotace či její části. Takový úkon poskytovatele je rozhodnutím správního orgánu přezkoumatelným ve správním soudnictví na základě žaloby dle § 65 odst. 1 soudního řádu správního“.
35. Soud si je současně vědom dikce nově účinného znění ustanovení § 14e rozpočtových pravidel, upravujícího obecně institut opatření o nevyplacení dotace nebo její části a institut rozhodnutí o námitkách proti takovému opatření, proti němuž je možno brojit žalobou v řízení podle § 65 a násl. s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

36. V posuzované věci se právě o takový stav jedná, neboť do právní sféry žalobkyně zasahuje právě vydané rozhodnutí o dočasném pozastavení proplacení dotace podle § 14e rozpočtových pravidel. V nyní řešené věci jde v zásadě o situaci, kdy poskytovatel dotace příjemci dotačních prostředků opatřením nevyplatil dotační prostředky proto, že se domníval, že příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta.
37. Otázka zásahu žalovaného spočívající v nevyplacení dotace je přímo spjata s formalizovaným postupem žalovaného předpokládaným v § 14e rozpočtových pravidel. Proti důsledkům takového rozhodnutí se lze bránit jiným prostředkem, a to žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Nevyplacení (zadržování) finančních prostředků, na které by měla žalobkyně nárok, má tedy podklad v rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel, o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. se proto jednat nemůže. Je pravdou, že o nezákonném zásahu spočívajícím v nečinnosti žalovaného by bylo lze uvažovat v časovém rozmezí mezi podání žádosti o proplacení dotace a případným rozhodnutím podle § 14e rozpočtových pravidel, popř. posléze poté, kdy by odpadl důvod pro nevyplacení dotace na základě rozhodnutí vydaného podle tohoto ustanovení (např. pokud by správcem daně či orgány činnými v trestním řízení postup žalobkyně nebyl shledán závadným). V okamžiku, kdy je nevyplacení dotace „kryto“ rozhodnutím podle § 14e rozpočtových pravidel, respektive důvody, pro které bylo toto rozhodnutí vydáno, však nelze o nečinnosti, a tedy ani o nezákonném zásahu hovořit. V nyní posuzované věci k okamžiku, kdy soud ve věci rozhodoval, bylo žalovaným rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel vydáno, zásah spočívající v nečinnosti žalovaného netrval. Zápůřčí zásahová žaloba, na níž žalobkyně setrvala, z tohoto důvodu obstát nemůže. Do úvahy přichází posouzení nečinnosti žalovaného do doby vydání rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel optikou deklaratorní zásahové žaloby, v tomto ohledu však žalobkyně (k takovému úkonu při soudním jednání dostala prostor) žalobní petit neupravila.
38. V okamžiku, kdy soud o žalobě rozhodoval, neexistovaly ani důsledky nečinnosti, které by bylo lze zápůřčí zásahovou žalobou odstranit (ani v tomto směru však žalobkyně žalobní petit neupravila). Nečinnost žalovaného spočívající v nevyplacení dotace nyní může být řešena v řízení o případně podaných námitkách proti rozhodnutí o pozastavení platby dotace, popř. v následném soudním řízení, přičemž nelze předjímat, jaký bude výsledek těchto řízení, a jak bude v konečném důsledku do sféry žalobkyně zasazeno. Nelze se ztotožnit s tvrzením žalobkyně, že nemá právní prostředky, jimiž by se mohla proti nevyplacení dotace bránit. Jestliže při jednání soudu namítla, že pokud by ministr námitkám vyhověl a žalovaná následně ve své nečinnosti setrvala, neměla by žalobkyně žádný prostředek, jímž by se znovu mohla domáhat obrany před nevyplacením dotace s tím, že výkonu pozitivního rozhodnutí o námitkách by se nijak domáhat nemohla, pak se jednak nejedná o důsledky nečinnosti, které by vyplývaly z nyní existujícího stavu, nýbrž jde o pouhou úvahu o možném stavu, který by za určitých okolností mohl na základě jiných okolností (nerespektování § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel) nastat, jednak by kladné rozhodnutí soudu nemohlo obstát vedle případně vydaného „právně silnějšího“ rozhodnutí soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí o námitkách podle § 65 a násl. s. ř. s. Navíc je v této souvislosti potřeba odkázat na závěry soudní judikatury, které i v případě presumovaném žalobkyní počítají s možností podat žalobu proti nezákonnému zásahu Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

(srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2017, č. j. 9 Afs 168/2017 – 36, bod 28).

39. Soud se neztotožnil s argumentací žalobkyně konstruující domněnku, že zdejší soud v rozsudku sp. zn. 11 A 85/2020 nepovažoval rozhodnutí vydané podle § 14e rozpočtových pravidel za relevantní skutečnost pro konstatování existence zásahu. Soud se totiž v tomto rozsudku nijak nevypořádal s existencí namítaného opatření ze dne 8. 12. 2020 vydaného podle § 14e rozpočtových pravidel, které žalovaný v průběhu řízení soudu předložil. Zdejší soud se existencí tohoto opatření v odůvodnění uvedeného rozsudku nijak nezabýval, není zřejmé, zda je zohlednil, či nikoliv. Z odůvodnění rozsudku je přitom naopak zřejmé, že rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel za způsob vyřízení žádosti o vyplacení dotace a ukončení nečinnosti žalovaného považoval (viz odst. 36 odůvodnění zmíněného rozsudku). Uvedené okolnosti ostatně žalovaný namítl v kasační stížnosti proti rozsudku podané, pro její opožděnost tato otázka zůstala Nejvyšším správním soudem nezodpovězena. Jelikož odůvodnění rozsudku 11 A 85/2020 existenci opatření ze dne 8. 12. 2020 zcela pomíjí, nelze z něj vyvodit závěr, že je soud implicitně považoval za nerelevantní pro konstatování trvání zásahu v době jeho rozhodování.
40. Místem pro polemiku žalobkyně s obsahem rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel ve smyslu, zda měla být dotace zkrácena a nikoliv pouze pozastaveno její proplacení, či zda se porušení povinností žalobkyní týká oddělitelné části poskytnuté dotace, je řízení o námitkách podaných proti rozhodnutí vydanému podle § 14e rozpočtových pravidel, popř. následného soudního řízení. V tomto ohledu soud pro úplnost odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 9. 12. 2021, č. j. 11 A 115/2021-78, jímž byla žaloba proti rozhodnutí o námitkách podaných proti opatření žalovaného ze dne 8. 12. 2020 zamítnuta. Z pohledu žaloby na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v nečinnosti žalovaného je v situaci projednávané věci rozhodující, zda bylo vydáno rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel i ve vztahu k šesté etapě Projektu (k tomu viz odůvodnění v odst. 38 tohoto rozsudku), samotný obsah takového rozhodnutí má být řešen zásadně ve výše uvedených řízeních. Pouze pro úplnost soud odkazuje na závěry soudní judikatury shrnuté např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2017, č. j. 9 Afs 168/2017-36, zejména na bod 25 jeho odůvodnění, přičemž dle názoru soudu je skutkový stav rozhodný pro dočasné nevyplacení dotace popsán v tomto bodu odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu obdobný se skutkovým stavem, z něhož žalovaný při rozhodování podle § 14e rozpočtových pravidel vycházel.
41. Rozhodný podle názoru soudu není fakt, že proběhlo oponentní řízení projektu. Oponentní řízení bylo prováděno poskytovatelem dotace k ověření naplnění cílů Projektu. Jeho výsledkem je posouzení, zda byly cíle projektu dosaženy. Závěry oponentního řízení přitom nemají přímý vztah k otázce, zda žalobkyně v souvislosti s čerpáním dotace nárokovala nezpůsobilé výdaje. I tato otázka je přitom zásadně posuzována v řízení o oprávněném prostředku proti rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel, respektive případném soudním řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o námitkách.
42. Soud neshledal důvod pro odmítnutí žaloby pro nevyčerpání prostředků k nápravě (žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu), jak navrhoval žalovaný. Předně žalobkyně podala žalobu v okamžiku, kdy nebylo možné podat Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

žádost o proplacení šesté etapy projektu. Až dne 4. 5. 2021 došlo k posunu ve skutkovém stavu Projektu, když toho dne byla žalobkyně informována o tom, „že žádost o platbu za 5. etapu je nyní ve stavu *Schválená 2. stupeň – podepsaná, a na stranu poskytovatele dotace je tedy možné podat ŽoP za etapu následující.*“ Žalobkyně byla tedy informována o tom, že lze podat žádost o platbu za závěrečnou 6. etapu Projektu až po podání žaloby, rovněž až v tento moment bylo zřejmé, že žádost o platbu za 5. etapu, přičemž není sporu o tom, že ve vztahu k 5. etapě Projektu žalobkyně žádost o přijetí opatření podle § 80 správního řádu uplatnila, byla zpracována. Ve vztahu k 6 etapě Projektu k okamžiku podání žaloby žádost o proplacení podána být objektivně nemohla, nemohl být také objektivně vyčerpán právní prostředek na ochranu před nečinností správním řádem předpokládaný. Soud v nyní souzené věci neshledal důvod pro přiměřený postup ve smyslu závěrů nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20, neboť i ve vztahu k žádosti o proplacení 6. etapy Projektu (při jednání soudu bylo postaveno najisto, že žalobkyni jde právě o tuto etapu) žalovaný ke dni rozhodování soudu rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel nakonec vydal. Využití žádosti podle § 80 správního řádu, které by jinak soud měl ve smyslu uvedeného nálezu žalobkyni umožnit, by z uvedeného důvodu bylo obsoletní. Argumentaci žalovaného o nevyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti ve správním řízení soud navíc považuje vzhledem k postupu žalovaného přinejmenším za problematickou. Při jednání soudu totiž žalovaný nebyl schopen rozumně vysvětlit důvody nečinnosti v rozhodném období ani důvod, proč jsou rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel vydávána vždy až v návaznosti na soudní řízení, resp. nařízení jednání soudu ve věci. Rovněž neuvedl žádné poznatky ve věci podaného trestního oznámení, respektive šetření správce daně. Žalovaný tedy po žalobkyni vyžaduje iniciaci (již jednou žalobkyní využitého) postupu podle § 80 správního řádu v situaci, kdy svou nečinnost nutně vnímá a musí mu být zřejmé, že opatření proti nečinnosti podle správního řádu by zjevně přijato bylo. Vzhledem k popsáním okolnostem věci má soud za to, že žalovaný svou argumentací zneužívá princip subsidiarity ochrany práv žalobkyně ve správním soudnictví.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. K okamžiku, kdy soud ve věci rozhodoval, bylo žalovaným rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel vydáno, zásah spočívající v nečinnosti žalovaného netrval. Zápůrcí zásahovou žalobu, na níž žalobkyně setrvala, proto soud neshledal důvodnou a podle § 87 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
44. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Ani jemu tudíž městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. září 2022

Mgr. Aleš Sabol v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.